Шипак

Пише: Љубиша Спасојевић
субота, 22 мај 2010 12:00

Кртице у њиховим ровоовима после лексикона ископале су и резултате најновијих научних истраживања о шипку (Rosa canina), односно ендемској врсти која успева само у Србији (Rosa canina serbica). Латински назив, поред научно, има и симболичну вредност. Врста у Србији је настала као резултат генетског инжењеринга стручњака из међународне заједнице, а прве и праве плодове је донела у октобру двехиљадите године. Плод српског шипка, као и плодове које је он донео до овог тренутка су били строго чувана тајна.

ОПИС

Шипак припада роду ружа. То је чињеница у коју је и нестручна јавност у Србији могла да се увери након последњих парламентарних избора. Цвет је бледо црвен, а центар цвета је упадљиве и карактеристичне жуте боје, па је због тога поново симболично, али и стварно отелотворио резултате већ поменутих избора. На основу тих резултата није погрешно ни да се тврди да ружа припада роду шипка. Боје цвета одговарају коалиционом споразуму, те је због тога већ поменута коалиција одлучила да управо шипак буде њен симбол који ће стално да показује бирачима. Када је реч о симболима треба још додати да је разлика између симбола „Отпора“- песнице и симбола ЗЕС-а - шипка, само симболична. Шипак цветање завршава у ЈУЛ-у, па је плод који се потом развија директан производ управо тог месеца.

Домаћи одгајивачи српског шипка уз свесрдну маркетиншку помоћ поменутих међународних стручњака створили су илузију да је плод шипка укусан и лековит. Међутим, као и код свих генетски модофикованих биљака и код ове су утврђена штетна својства која мењају генетску и менталну структуру корисника. Ко је поверовао у рекламу и пробао плод , могао је да се увери колико је она далеко од стварних чињеница. Сјајан и црвен, леп на око, бљутав је и неукусан. На то упућује и лишће ове биљке које је сјајно, али голо. Стабло је трновито. Ипак, већина становника државе иако се безброј пута убола и даље верују у чудотворну моћ плода.

УПОТРЕБА

Ендемском, српском, односно генетски модофикованом шипку стручњаци међународне заједнице уградили су гене бунике. Путем аеросола, односно кроз етар, шипком се запрашују житељи државе. Због тога се они налазе у својеврсном делиријум тременсу који се од обичног разликује по томе што им се уместо жаба, змија и пацова привиђају

жуте звезде на плавом небу, у последње време и млад месец са звездом у средини , киша евра и заставе дугиних боја док поносно пузе паралелним путем који нема алтернативу.Од тих халуцинација пати скоро цела нација.Због тога ова биљка лоше утиче на народни индентитет и имунитет, али зато беспрекорно штити и развија пре свега финансијски идентитет и законски имунитет припадника власти у Србији. Од продаје овог шипка, односно илузија које он ствара, властодршци обезбеђују себи веома значајне приходе, као и опстанак на власти.

Интересантно је, да једна друга биљка која такође припада роду ружа – глог, такође овде има широку употребу. Плодове ове биљке - глогиње народ све више једе да би преживео, док од стабла власт израђује глогове колце којима се бори против повампиреног српског национализма. Од имена ове породице биљака потиче придев ружан који најбоље описује живот већине житеља Србије.

Поред већ поменутих својстава, српски шипак има и декоративну употребу. Он се уз помоћ међународних, али пре свега домаћих горана сади дуж паралелног пута који нема алтернативу. Шипак се такође налази и на крају тог пута.